

Päihderiippuvuus meidän elämässä

Julkaistu 29.7.2019

Olen nyt pian 10 vuotta elänyt mieheni kanssa, hänen rinnallaan. Meillä ei ole yhteisiä lapsia. Minulla on jo täysi-ikäinen tytär joka asuu omillaan.

Tapasimme mieheni kanssa, ja eräät asiat tekivät suhteestamme hyvin epäsovinnaisen yleiseen tapaan nähden. Olimme kuitenkin päättäneet, että koska julmetusti toisiamme rakastamme, emme anna kenenkään muun mielipiteen liikauttaa. Mieheni joi jo tuolloin ihan reilusti. Opiskeli hetken, kunnes päätti jäädä lepäämään laakereillaan hetkeksi. Minä toimin arjen rahoittajana. Kului muutama vuosi, miehen juominen oli nyt viikonloppuisin jokapäiväistä. Jos rahaa ei ollut alkoholiin, mies oli mykkä ja kiukkuinen, ahdistunut.

Sittemmin hän työllistyi, ja hetken menikin paremmin. Kunnes huomasin n. 4 vuotta sitten, että nyt kun hänelläkin rahaa tilille rapsahdelti, olutta ostettiin viikollakin käytännössä joka päivä 6-8 annosta.

Aiemmin hänellä oli myös tapana satunnainen pilven polttelu. Nyt sekin astui taas mukaan kuvioihin. Parisuhteessa minä olin se, joka hoisi kodin ja juoksevat asiat. Jos tuli ongelmatilanne (pesukone hajoaa yms normaalia) se olen aina inä joka tilanteen hoitaa. Hän saattaa kohauttaa olkia ja siirtää asiaa tuonnetmas. Olen ahdistunut ja koitan sataan kertaan puhua puolisololleni asiasta. Joka kerta asia kääntyy niin, että hänellä on stressaava tilanne tai minä nalkutan tyhjästä "älä nyt v***u TAAS jaksa!!" on yleisin kommentti jonka kuulen edelleen. Siksipä nykyään en juuri jaksa enää napista. Kunhan olen hiljaa ja ahdistunut.

Nykyään tilanne on täysin ryöstäytynyt käsistä. Mies tekee ahkerasti raskasta vuorotyötä, mutta kotiin tullessa kassissa on joka päivä nyt 8-10 olutta, jonka lisäksi joka ilta polttaa pariin otteeseen pilevä. Sitten kulkee kotona silmät lurpallaan ja nukahtelee sohvalla. Ja sekoittaa kotona!

Lapseni ei enää juuri meillä tykkää käydä. Koskaan ei ole mitään sanonut, mutta aikuisena ihmisenä kyllä aivan varmasti näkee tilanteen. Olemme silti hyvin läheisiä hänen kanssaan.

Viikonloppuisin sitten meneekin se 3 x 24 annosta olutta. Kaveripiirissä toki on huomattu hänen ongelmansa, ja useat siitä ovat puhuneetkin. Hän lähinnä naureskelee näille. Koska "hän nyt on tällainen juoppo, heh heh.." Hän on aina ollut mukava seuramies, kaikkien kaveri. Kohtelias ja hauska. Muiden nähden. Kukaan ei näe sitä persoonan muutosta, jonka minä olen nähnyt. Hän saa järjettömiä raivonpuuksia mitättömistä asioista. Jos leipä tummuu paahtimessa, lentelee tavarat. Koira luimii pitkän nurkkia jo kun hänen äänensä kohoaa, ja etsii turvaa minun luota. Ei hän paha ole, ei ole minua tahallisesti satuttanut. Tosin muutamaan otteeseen lentävät esineet ovat saattaneet osua. Silloin hän aina säikähtää ja vannottaa että tiedänhän minä ettei hän ikinä minua satuttaisi!? No en tiedä. Koskaan ei voi tietää milloin se kerta tulee. En enää häneen pysty luottamaan millään tasolla.

Nykyisin kun olemme viihteellä yhdessä (harvoin, koska en viihdy hänen parin ainoan kaverinsa seurassa, koska siihen kuuluu aina myös pilvi) hän saattaa olla ilkeä minua kohtaan. Tokaista miten hakisi uuden naisen baarista yms. Yleensä tosta alkaakin sitten sota, koska silloin ei minulla riitä huumori enää ja vastaan samalla mitalla.

Hänelle olen toden totta tuhat kertaa puhunut. Pyytänyt, anellut, huutanut, raivonnut, että lopettaisi. Ja ettei tajua että tuhoaa tämän suhteen päiheillä. Viimeisen kerran kun aloin puhumaan, kerroin että en ole vihainen, en vaan enää jaksa. En jaksa sitä juomista ja perseilyä. En vaan jaksa. Ainoa asia mikä minut nyt pitää tässä, on yhteinen omistusasunto. Tiedän kyllä että pärjäisin itseksenikin tässä, mutta todella tiukoilla olisin. Hän ei vaan tahtiaan muuta. Silloin kun hän on kaverillaan iltoja, nautin suunnattomasti rauhasta kotona. Siivoilen paikat nätiksi, puuhailen omiani ja vaan nautin rauhasta. Kunnes hän palaa, aloittaa kännikkailunsa ja sotkee keittiön jättäen kaiken niille sijoilleen. Ja sammuu sohvalle.

En tiedä tämän kirjoitukseni tarkoitusta, mutta kukaan ei tästä tilanteestamme tiedä koko totuutta. Ehkä halusin vain kerrankin purkaa kaiken julkiseksi, joskin anonyyminä.

Kiitos jos jaksoit lukea!

Nimimerkki:

Lokki Joonatan

link

Lähde verkko-osoite: <https://paihdelinkki.fi/fi/tarinat/lue-tarinoita/laheisten-tarinat/paihderiippuvuus-meidan-elamassa>